

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

31 אוקטובר 2018

ע"א 5001-02-18 בייטמן נ' חמו

בפני כב' הנשיא אברהם אברהם

סבטה פוגרבנוי

המערערת

נגד

טל חמו

המשיב

ע"י ב"כ עו"ד יוסי ניזרי

1

2 ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בנצרת (כב' השופט אלעד טל) בת.א. 33865-02-16.

3

4

פסק דין

5

6 1. המשיב הוא בעליה של פיצריה במגדל העמק. בתביעה שהגיש נגד המערערת (תביעה
7 שהוגשה חודשים אחדים לאחר שנפתחה הפיצריה) הוא טען, כי המערערת הוציאה את דיבתו רעה,
8 ומכאן תביעתו לפיצויים על פי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן גם החוק).

9 2. זה הוא סיפור המעשה שבמרכז הערעור: המערערת הזמינה מן המשיב, טלפונית, פיצה עם
10 מספר תוספות, בהן עגבנייה, בצל וזיתים. על מנת לקבל את הפיצה היא הגיעה אל הפיצרייה וקיבלה
11 אותה אישית. היא הלכה לביתה עם הפיצה. שעה קלה אחר כך היא התקשרה למשיב והתלוננה כי
12 הפיצה רטובה במקום בו יש עגבנייה, וביקשה פיצה חדשה. המשיב הסביר כי הרטיבות היא דבר
13 טבעי, ומקורה בהפרשת נוזלי העגבנייה. בתביעתו הסביר המשיב כי הוא ביקש מן המערערת לסור
14 לפיצריה עם הפיצה על מנת לבחון את טענתה, וככל שיהא בכך צורך – יתן לה זיכוי. דקות אחדות
15 לאחר שיחתם הטלפונית שלחה המערערת לדרך הפייסבוק של בית העסק הודעה פרטית, מלווה
16 בתמונות הפיצה, ובה נאמר:

17 "בפעם הקודמת הזמנתי פיצה עם בולגרית פטריות ובצל שכחתם את הבולגרית

18 והבצל... והפעם? פשוט ביזיון. רטובה לגמרי לא אכילה"

19 המשיב השיב למערערת:

20 "היי סבטה אנחנו ממש מצטערים לשמוע אבל שימי לב שרק בצד שביקשת

21 עגבניה הקרטון רטוב בגלל המיצים של העגבניה. גם אם תכניי פיצה בבית

22 ותשימי עגבניה היא תפריש נוזלים וכך תהיה."

23 המערערת השיבה בתורה:

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

31 אוקטובר 2018

ע"א 5001-02-18 בייטמן נ' חמו

- 1 "לא נורא... מאז ומעולם חברי הזמינו בפיצרות אחרות. אני חדשה במגדל
2 העמק ובזמנו מאוד התלהבתי מהפיצה שלכם אבל כמוכן שזאת הפעם האחרונה
3 שקניתי אצלכם... לפחות החתולים יהנו בהצלחה."
- 4 בתביעתו טען המשיב כי ענה למערערת באומרו כי בית העסק מצטער על אכזבתה, אך
5 לא רואה בתמונות דבר לא תקין. לאחר שיחה פרטית זו העלתה המערערת פוסט לרף
6 הפייסבוק האישי שלה (להלן: הפוסט), ובו כתבה:
- 7 "כשאת חושבת על הדרך הביתה על הפיצה שבא לך...מזמינה ומקבלת את
8 הדבר הזה...ספוג בנוזלים ברמה לא אכילה, בצל עם הקליפה מלמעלה ולקינוח
9 שערה על הזיתים...תענוג !! #האיטלקיה #איכס אבל הם לא רואים משהו לא
10 תקין בזה..."
- 11 לטענת המשיב בתביעתו, הפוסט גרר אחריו שיתופים ותגובות.
- 12 3. על רקע הדברים הללו הגיש המשיב, כאמור, תביעה לפי חוק איסור לשון הרע כשהוא
13 טוען, כי בעקבות פרסום הפוסט ירדו הכנסותיו באופן ניכר, והוא נאלץ למכור את הפיצריה
14 בהפסד. המערערת טענה מנגד, כי לא מדובר בלשון הרע, ומכל מקום לא היתה אצלה כל כוונה
15 לפגוע במשיב. יתרה מכך, היא פרסמה את הפוסט בדף הפייסבוק האישי שלה, ותייגה 8 חברים
16 בלבד. לכך היא הוסיפה, כי בפרסום היא לא ציינה היכן מצויה הפיצריה והסתפקה בשם
17 "האיטלקיה" בלבד. לכך היא הוסיפה, כי את תיוג הפיצריה לא היא עשתה, כי אם אחד החברים של
18 המשיב דווקא. בכל הנוגע לאיכותה של הפיצה היא עמדה על דעתה כי הפיצה לא היתה ראויה
19 למאכל, וכי תלונותיה היו תלונות אמת. היא ביקשה, על כן, להסתמך על הגנת תום הלב והגנת אמת
20 בפרסום.
- 21 4. בפסק דינו קבע בית המשפט קמא, כי הפרסום המדובר הוא בבחינת לשון הרע, ולא
22 קיבל את הגנת תום הלב שטענה לה המערערת. הוא קבע כי בשל מגוריה במגדל העמק
23 ניתן לקשר בין הפרסום הפוגע לבין הפיצריה של המשיב, ובכך דחה את טענתה כי לא ניתן
24 היה לקשר את הפוסט עם הפיצריה של המשיב. עוד פסק כב' השופט קמא, כי המערערת
25 לא דייקה בטענותיה בכל הנוגע למוצר שרכשה, שכן בטרם פרסום הפוסט היא לא ציינה
26 את דבר קיומה של שערה בפיצה, דבר שהוסף בפוסט המאוחר. לכך הוסיף בית המשפט
27 קמא, כי תמונות הפיצה ועליה חתיכת בצל גסה ושערה בוימה על ידי המערערת, שכן מתוך
28 עיון בתצלום ניתן להתרשם, כי חתיכת הבצל שעל הפיצה היא גדולה, ולא עברה תהליך
29 של צליה, ולכן אינה מתאימה במרקם או בגודל לתוספת הבצל שעל הפיצה שבתמונה.

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

31 אוקטובר 2018

ע"א 5001-02-18 בייטמן נ' חמו

- 1 5. בכל הנוגע לקיומו של עניין ציבורי בפרסום (הצריך לשם הגנת תום הלב) קבע כב'
2 השופט קמא, כי אכן קיים אינטרס ציבורי לאפשר מעבר מידע חופשי בנוגע לבתי עסק ונותני
3 שירותים. עם זאת, כאשר לא ברור אם המידע נכון, וכאשר פוטנציאל הנזק עלול להביא לקריסת
4 בית העסק, האינטרס הציבורי אינו עולה בקנה אחד עם הצורך בפרסום.
- 5 6. על כל אלה הוסיף בית המשפט קמא וקבע, כי הגנת תום הלב אינה עומדת למערערת, שכן
6 מעשיה חרגו מתחום הסביר.
- 7 7. את הפיצויים על הנזק, שלטענת המשיב גרמו לסגירת בית העסק, קבע בית המשפט קמא
8 על דרך של אומדנא ובסכום נמוך (לטעמו). בכך דחה למעשה בית המשפט קמא את הטענה, לפיה
9 הפרסום בו עסקינן הוא שגרם לקריסת בית העסק, כפי שטען המשיב (ואת סכום התביעה העמיד
10 בהתאם).
- 11 בערבו של יום חייב בית המשפט קמא את המערערת לשלם למשיב פיצויים בסך של 15,000 ₪,
12 והוצאות משפט בסך 3,000 ₪.
- 13 8. על פסק הדין מבקשת המערערת להשיג בערעור שהניחה לפניי, ובוא היא טוענת
14 כי הפוסט נכתב בלא כל כוונה לפגוע, כי אם על מנת להביע דעה על מוצר קלוקל. היא
15 מדגישה כי הפוסט תויג לחברים אחרים שלה והופץ שלא על ידה, וכי הפוסט הוסר משהיא
16 נוכחה לראות כי הוא גורר אחריו תגובות רבות. אגב כך היא מפנה לעובדה, כי המשיב,
17 כמו גם חבריו, התבטאו כלפיה במילים בוטות ופוגעניות. לחלופין טוענת המערערת, כי
18 בנסיבותיו של המקרה יש להחיל עליה את ההגנות המנויות בחוק, לרבות הגנת אמת דיברתי
19 והגנת תום הלב.
- 20 9. המשיב סומך את ידיו על פסיקתו של בית המשפט קמא. הוא מדגיש את האופי הפוגעני
21 שבפרסום, אשר הסב נזק למוניטין של בית העסק שלו. הוא מפנה לעובדה כי בית המשפט קמא
22 קבע, כממצא עובדתי, כי עיקרי העובדות אשר צוינו בפוסט לא היו נכונות. הוא מזכיר את ההלכה,
23 לפיה ערכאת הערעור אינה מתערבת בקביעת ממצאים שבעובדה, ובכלל זה בגובה הפיצויים
24 שנפסק.
- 25 דיון והכרעה
- 26 10. ארבעה שלבים בבחינתה של תביעה לפי חוק איסור לשון הרע: האם מדובר ב"פרסום";
27 האם הפרסום מהווה "לשון הרע" לפי מובנו הטבעי והרגיל בעיני קורא סביר; האם הפרסום מוגן;

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

31 אוקטובר 2018

ע"א 5001-02-18 בייטמן נ' חמו

1 ואחרון: בהיעדר הגנה, בחינת הסעד המתאים לנפגע מהפרסום (ע"א 6903/12 Canwest Global
2 Communications Corp נ' אלי עזור (22.07.2015)).

3 11. ויישום הדברים לענייננו: ראשית, המערערת אינה מכוונת את ערעורה לשאלה אם הפרסום
4 מהווה לשון הרע, ולכן אין לי להידרש לטענה. שנית, לא ארחיב בטענה עליה שבה המערערת
5 בערעור, טענה המבקשת לגזור דבר מה מכך שהפוסט לא הופץ כי אם לשמונה מחבריה. אם רצתה
6 המערערת לטעון בכך, כי הפוסט איננו בחינת "פרסום", טענה זו אין בה ממש, כיוון שהיא הביאה
7 לכך שדבריה עלו לאוויר הווירטואלי, הוא כיכר השוק של ימינו, ובכך יש לראות משום "פרסום"
8 כמשמעו בחוק.

9 אנו נותרים, אפוא, עם בירורן של טענת ההגנה שהעלתה המערערת. את דבריי אכוון
10 להגנת תום הלב בפרסום, כיוון שבטענתה מצאתי ממש, ובכך די על מנת לקבל את הערעור.

הגנת תום הלב

11 12. כאמור, המערערת ביקשה להיבנות מהגנת תום הלב הקבועה בס"ק 15(4) לחוק
12 לאמור:

13 **במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם
14 או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו: ...**

15 **(4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או
16 ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו
17 או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות;**

18 מלאכת הבדיקה לקיומה של הגנת תום הלב על פי ס"ק זה מתחילה בבחינת תוכנו של
19 הפרסום, וככל הנוגע לענייננו – האם הפרסום הוא בבחינת "הבעת דעה ... בקשר לעניין
20 ציבורי" וגו'. על פי הלכת בית המשפט העליון, "עניין ציבורי" ייחשב כזה שידיעתו ברבים
21 רלוונטית להגשמתה של מטרה ציבורית, או שיש לציבור תועלת בידיעה אודותיו, אם
22 לצורך גיבוש דעתו בעניינים ציבוריים, ואם לשם שיפור אורחות חייו (ע"א 1104/00 אפל
23 נ' חסון, פ"ד נו(2) 607 (2002)). ועוד קבעה ההלכה הפסוקה, כי את התיבה "עניין ציבורי"
24 יש לפרש על דרך ההרחבה (ע"א 751/10 פלוני נ' דיין-אורבך (08.02.2012)).

25 13. מן הכלל – לענייננו: בתי עסק המציעים את מרכולתם לציבור הצרכנים חושפים
26 עצמם לביקורת, גם שלילית, ולעיתים אף קשה, מצידו של ציבור הצרכנים. לציבור זה,
27

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

31 אוקטובר 2018

ע"א 5001-02-18 בייטמן נ' חמו

- 1 המשקיע את מיטב כספו ברכישת מוצר או שירות, נתונה זכות מלאה להביע את דעתו על
2 המוצר או השירות שרכש. בהבעת דעה זו ייצא הציבור כולו נשכר: ציבור הצרכנים יידע
3 לכלכל צעדיו בכל הנוגע לבית העסק או המוצר והשירות הניתנים בו; ובעליו של בית
4 העסק יוכל, על רקע הביקורת שהוטחה בו, לשפר את המוצר או השירות שהוא נותן. אין
5 צריך לומר, החירות להביע דעה ולמתוח ביקורת אין משמעה זכות להשתלחות פרועה או
6 ביקורת צרכנית שאינה תמת לב והוגנת, בכך לא ימצא ציבור הצרכנים יודע יותר אודות
7 המוצר או השירות הנדונים, ובעל העסק לא יוכל לדעת כיצד ישפר את מרכולתו, כאשר
8 הביקורת אינה עניינית כי אם משתלחת.
- 9 סיכומה של נקודה, הפרסום בו עסקינן הוא בבחינת ביקורת צרכנית, וככזה יש לציבור
10 עניין בו, כמשמעות הדבר בהגנת תום הלב הקבועה בסעיף 15(4) לחוק.
- 11 14. מכאן לפוסט בו עסקינן, וכהערה מקדימה אציין, כי בחינתו צריכה להיעשות על
12 הרקע בו הוא פורסם, תוך ראיית התמונה בשלמותה (ע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי
13 04.08.2008).
- 14 מתוך עיון בפרסומים בהם עסקינן ניתן לסכם, כי היסודות הדיכתיים בדבריה של
15 המערערת כוונו לשימוש במילה "איכס" ביחס לפיצה, להיותה ספוגה בנוזלים, בלתי
16 אכילה, ומכילה בצל עם קליפה ושערה.
- 17 מתוך התרשמותי שלי מתוך עיון במכלול הפרסומים שהונחו לפניי עליו לומר, כי
18 המערערת הביעה את תחושתה האישית ביחס לפיצה אותה היא רכשה. המערערת ביקשה
19 לתאר את אכזבתה ממוצר המזון שקנתה. דבריה לא היו בבחינת השתלחות לשמה, כי אם
20 דעה צרכנית שהיא ביקשה להביע. אגב כך אציין, כי התבוננות בתמונות שפרסמה
21 המערערת, בהן נראית הפיצה כשהיא רטובה לגמרי, תומכות בטרוניה שהיא השמיעה
22 באוזני המשיב. הבעת דעה זו חוסה תחת ההגנה הקבועה בסעיף 15(4) לחוק.
- 23 15. האם הפוסט שפרסמה המערערת הוא בבחינת הבעת דעה בתום לב? בחינתה של
24 שאלה זו אנו עושים בסיועם של הכלים הראייתיים הקבועים בסעיף 16 לחוק, ושני פנים
25 לו: נסיבות שבהן קמה חזקה כי הפרסום נעשה בתום לב; ונסיבות המקימות חזקה השוללת
26 קיומו של תום לב. קמה החזקה – על בעל הדין המתאים לסותרתה בראיות, והדברים ברורים.
- 27 16. סעיף קטן 16(א) לחוק עניינו בפן הראשון הנזכר מעלה, קרי הנסיבות המקימות
28 חזקת תום לב, וכך הוא קובע, בחלק הנוגע לענייננו:

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

31 אוקטובר 2018

ע"א 5001-02-18 בייטמן נ' חמו

- 1 הוכיח...הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15
2 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את
3 הפרסום בתום לב.
- 4 חזקת קיומו של תום לב בפרסום חלה, אם כן, בהתקיים שני אלה: ראשית, הפרסום
5 נעשה באחת מהנסיבות שבסעיף 15; ושנית, הפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות.
- 6 17. כפי שפרשתי לעיל, אני סבור כי הפרסום בו עסקינן נעשה בגדרו של סעיף קטן
7 15(4), ובכך מתקיים החלק הראשון של ס"ק 16(א). אשר לחלק השני, בית משפט קמא
8 סבר כי הפרסום חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, ולכן לא חוסה המערערת תחת הגנת
9 תום הלב. בדרכו למסקנה זו ציין כב' השופט קמא, כי המערערת נהגה באימפולסיביות,
10 לא דקדקה בקטנות, העצימה את תחושות הקורא באמצעות המונח "איכס", ולא בחנה האם
11 הפרסום בוטה מידי. נוסף על כך ביקר כב' השופט הנכבד את התנהלות הצרכנית של
12 המערערת, וייחס לה קטנוניות כלפי ספקי מזון, נוכח דרישתה לקבלת פיצה חלופית
13 באמצעות שליח, מבלי שהיא תאלץ להגיע בשנית לבית העסק (ס' 41 לפסק הדין).
- 14 18. בכל הכבוד הראוי, גישתי שלי שונה בתכלית. ראשית אזכיר את שנפסק אודות
15 סבירות הפרסום:-
- 16 "תנאי הסבירות לצורך חזקת תום הלב בענייננו מבקש לאזן בין חופש
17 הביטוי להגנה על כבוד האדם ושמו הטוב. הוא מעמיד את תכליתה
18 החברתית של ההגנה בהקשרה הספציפי, מול ערך ההגנה על שמו וכבודו
19 של האדם. יסוד הסבירות בחזקת תום הלב מחייב בחינה של מידתה
20 ואיכותה של הפגיעה, על רקע נסיבות המקרה, והערכה נורמטיבית האם
21 הפגיעה ראויה להגנה (ע"א 5653/98 אמיליו פלוס נ' חלוץ פ"ד נה(5) 865,
22 900)... להתנהגות המפרסם טרם הפרסום, בשעת הפרסום, ולאחריו
23 משמעות בעלת משקל בהקשר לסבירות הפרסום. טיב הפרסום ותוכנו גם
24 הם משליכים על סבירות הפרסום. פרסום שנועד כל כולו לפגוע, להעליב
25 ולבזות עשוי להיחשב חורג מן הסביר, וחזרה על התבטאויות פוגעניות
26 בהזדמנויות נוספות עשויה לשלול תום לב."
- 27 (רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר (12.11.2006)) (הדגשה אינה במקור).

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

31 אוקטובר 2018

ע"א 5001-02-18 בייטמן נ' חמו

19. ולענייננו: המערערת העלתה פוסט צרכני, בו הביעה ביקורת על מוצר מזון שרכשה, ועל הטיפול שניתן לטרונייתה על ידי בעליו של בית העסק. כאמור מעלה, הביקורת נוגעת לעניין ציבורי חשוב. אני רואה חשיבות רבה לכך שהמערערת ביקשה לשתף את הציבור הרחב בחווייתה הצרכנית הקשה. חשוב לומר אנב כך, כי התבטאות המערערת אינה פוגענית באופן קיצוני. אין בדבריה כל התלהמות, המתאפיינת לדאבוני לעיתים קרובות בשיח שבמרשתת. ההבעה "איכס" אף אינה מתקרבת לגבולה של התלהמות. ולכל אלה אוסיף, כי עובר לפרסום הקפידה המערערת לפנות אל בית העסק בהודעה פרטית, תוך צירוף תמונות המצביעות על פיצה רטובה, אלא שסופה של שיחה שהמשיב פטר אותה במילים: "מצטערים על אכזבתך אבל אנחנו לא רואים דבר לא תקין". משנסתם הגולל על תלונתה פנתה המערערת לחבריה ברשת החברתית, ושיתפה אותם בתחושותיה (להבדיל מפניה מידית לכלל הציבור ברשת). ועל כל אלה, לאחר הפרסום התנהלה המערערת במתינות ובחרה להסיר את הפוסט, למרות אמירות חריפות שהפנו אליה בשלב זה המשיב וחבריו ("מוח ריק, אשה עם צרות עין", "שאלוהים יתן לה מה שמגיע לה", "נלקחת עבורי כפרוייקט", ועוד כיו"ב).

20. סיכומם של דברים, לטעמי קמה לטובת המערערת חזקת תום הלב הקבועה בסעיף קטן 16(א).

כב' השופט קמא לא עסק בשאלה האם נתקיימו הנסיבות השוללות את חזקת תום הלב, כאמור בס"ק 16(ב). למעלה מן הדרוש אומר מכל מקום, כי אינני סבור כי מתקיימות נסיבות העשויות לשלול את הגנת תום הלב מן המערערת. אני מכוון לדבריו של כב' בית המשפט קמא, מהם ניתן להבין כי לא השתכנע כי הבצל והשערה שבתמונה שפרסמה המערערת היו אוטנטיות. ובכן, אף אם אלה לא היו בפיצה שקיבלה המערערת (ואינני משוכנע כלל ועיקר כי כך הוא הדבר), הבצל והשערה אינם מצויים במרכז האירוע, כי אם בפריפריה של הפוסט והדיון שהוא עורר. ראשית אדגיש, כי בניגוד לרושם שיצר המשיב בכתב תביעתו, תמונת הבצל השנויה במחלוקת אינה חלק מן הפוסט הראשון, כי אם צורפה ע"י המערערת במהלך התגובות לפוסט. שנית, איני מוצא לזקוף לחובת המערערת את העובדה כי היא לא הזכירה במהלך השיחה הראשונה את קיומם של השערה והבצל. מיד לאחר שאמר לה המשיב כי הרטיבות טבעית ומקורה בנוזלי העגבנייה, וכי לתוצאה דומה היא תגיע אם תכין פיצה ביתית, היא הגיבה: "כן, בבית אימי גם אשים את החלק של הבצל שזורקים", ללמדך בדבר האוטנטיות של הטענה ביחס לבצל (המשיב אף לא חולק על העובדה כי קליפת הבצל המתועדת בתצלום הראשון אכן הוגשה עם הפיצה). ניתן, אפוא,

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

31 אוקטובר 2018

ע"א 5001-02-18 בייטמן נ' חמו

1 לקבל את עמדתה, לפיה יתר תלונותיה נדחקו לקרן זווית, כאשר התלונה העיקרית שלה
2 נגעה לרטיבות הניכרת בתחתית הפיצה, שעשתה אותה בלתי אכילה, לטעמה. גם השיח
3 והתגובות שנלוו לפוסט נגעו, רובן ככולן, לתלונה אודות הרטיבות ואודות ההסברים
4 שניסה בית העסק לספק.

5 סיכומה של סוגיה, אף שהדברים נאמרים למעלה מן הצורך, שכן בית המשפט קמא לא
6 נדרש להם, לא הוכחו נסיבות המקימות חזקה השוללת את תום לבה של המערערת בפרסום.

7 סוף דבר

8 21. סיכומם של דברים, הדברים שהטיחה המערערת בפרסום במרשתת היו בבחינת
9 ביקורת מידתית, סבירה והוגנת, לפי זכותה, שלא לומר חובתה האזרחית, כצרכנית. להבעת
10 דעה מסוג שכזה מעניק החוק הגנה מפני אחריות על פי חוק איסור לשון הרע, ולהגנה זו
11 ראויה המערערת.

12 על כן אני מקבל את הערעור ומבטל את פסק הדין של בית המשפט קמא. תביעתו של
13 המשיב נגד המערערת נדחית בזה.

14 המשיב ישלם למערערת הוצאותיה בשתי הערכאות בסך כולל של 15,000 ₪.

15
16 ניתן היום, כ"ב חשוון תשע"ט, 31 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.

17

אברהם אברהם, נשיא

18

19

20

21

22

23

24

